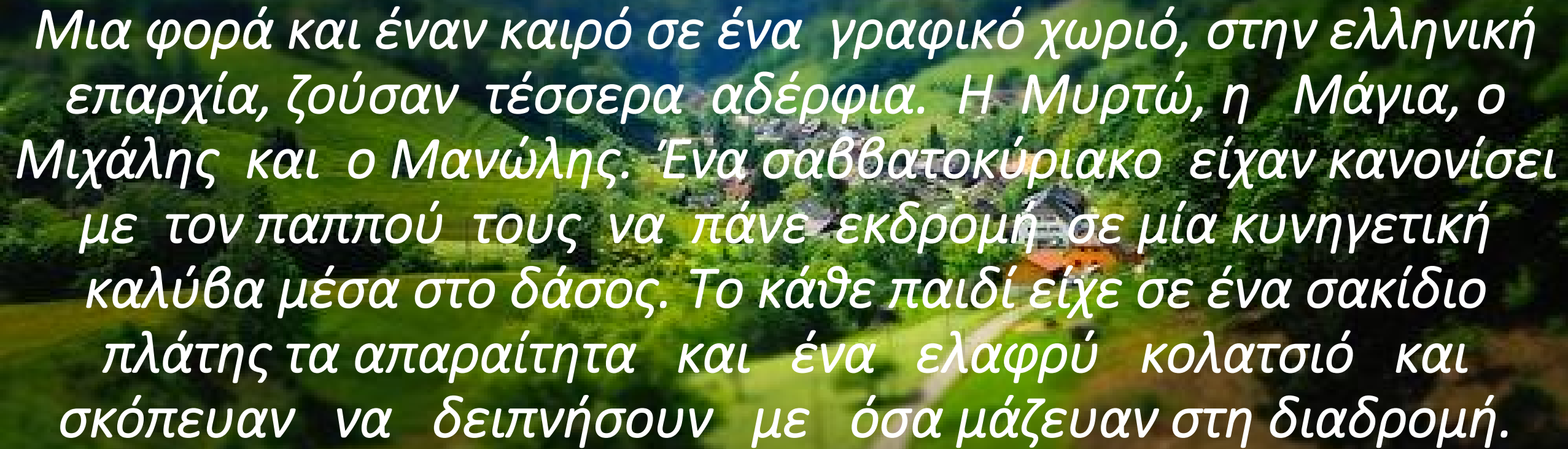

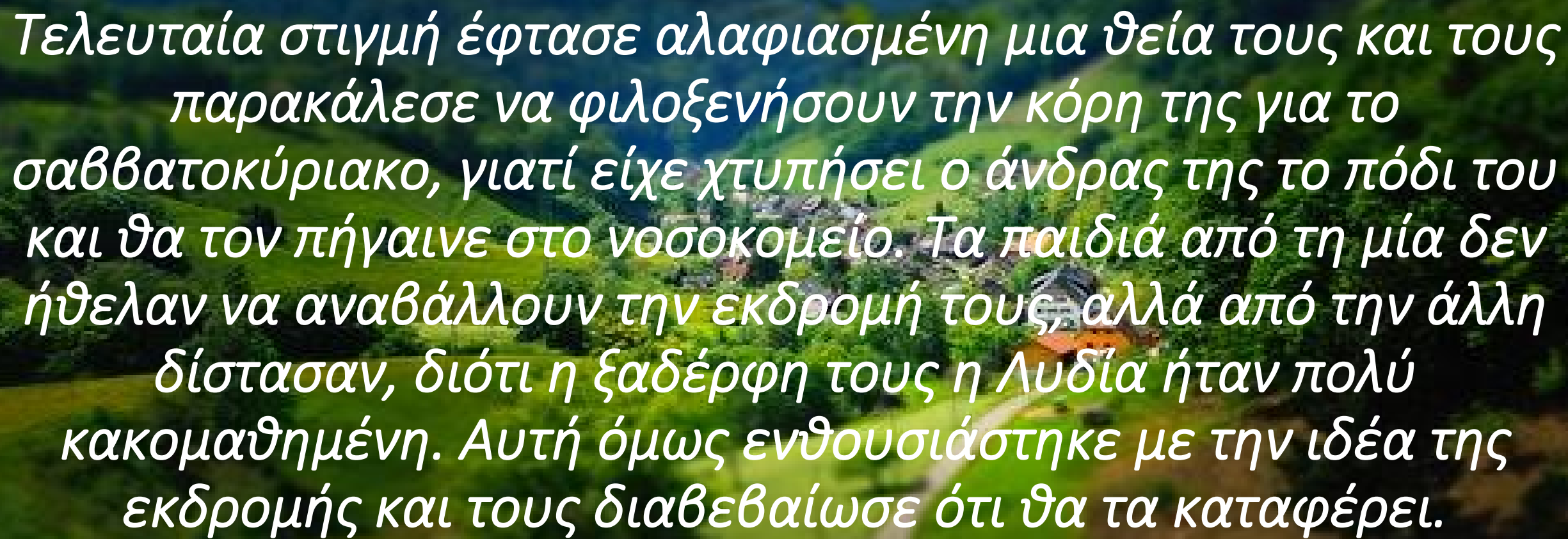

*Μάθε πως αν δε δουλέψεις
δε θα φας*

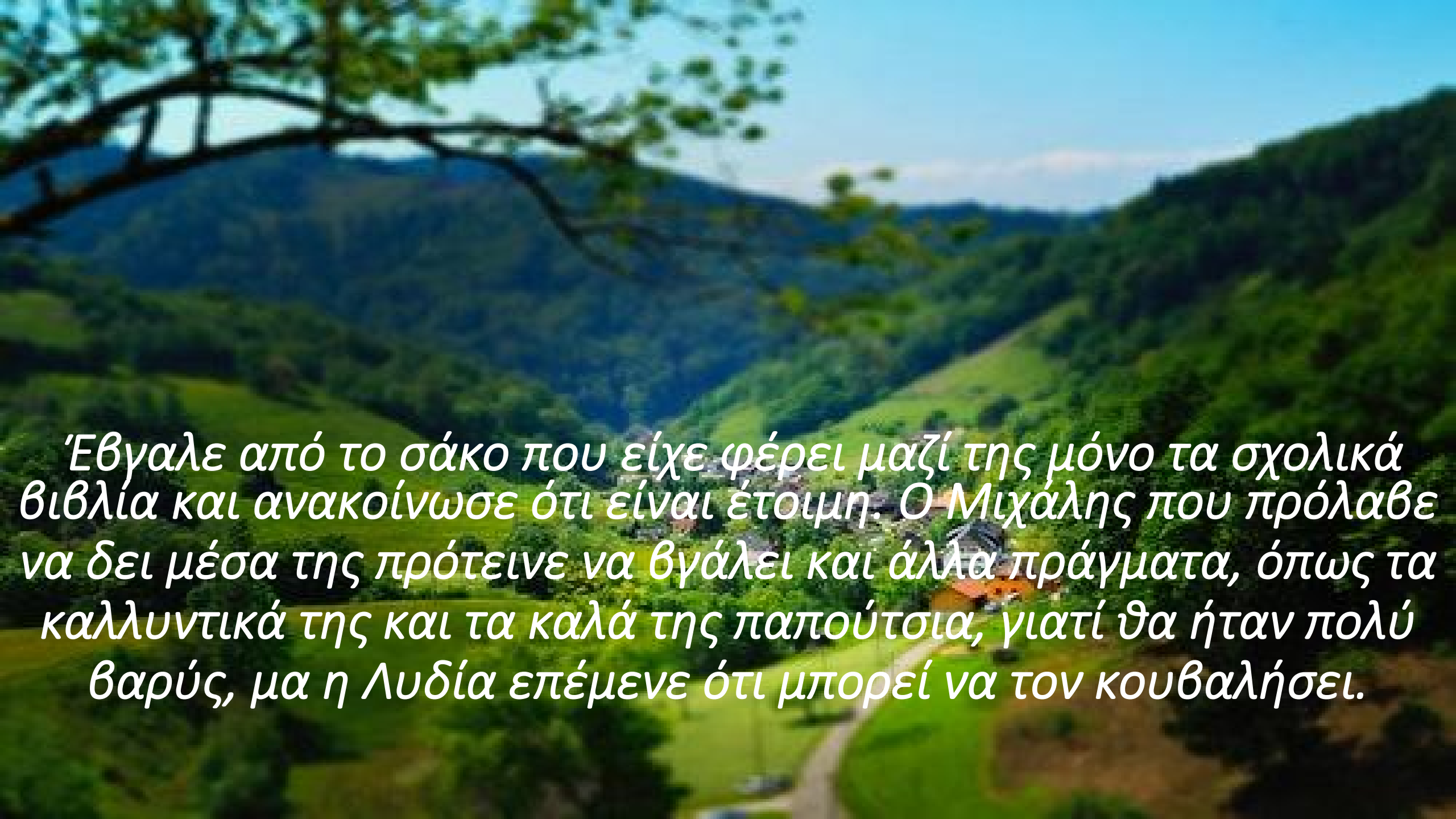
Μια ιστορία με ένα ηθικό δίδαγμα...

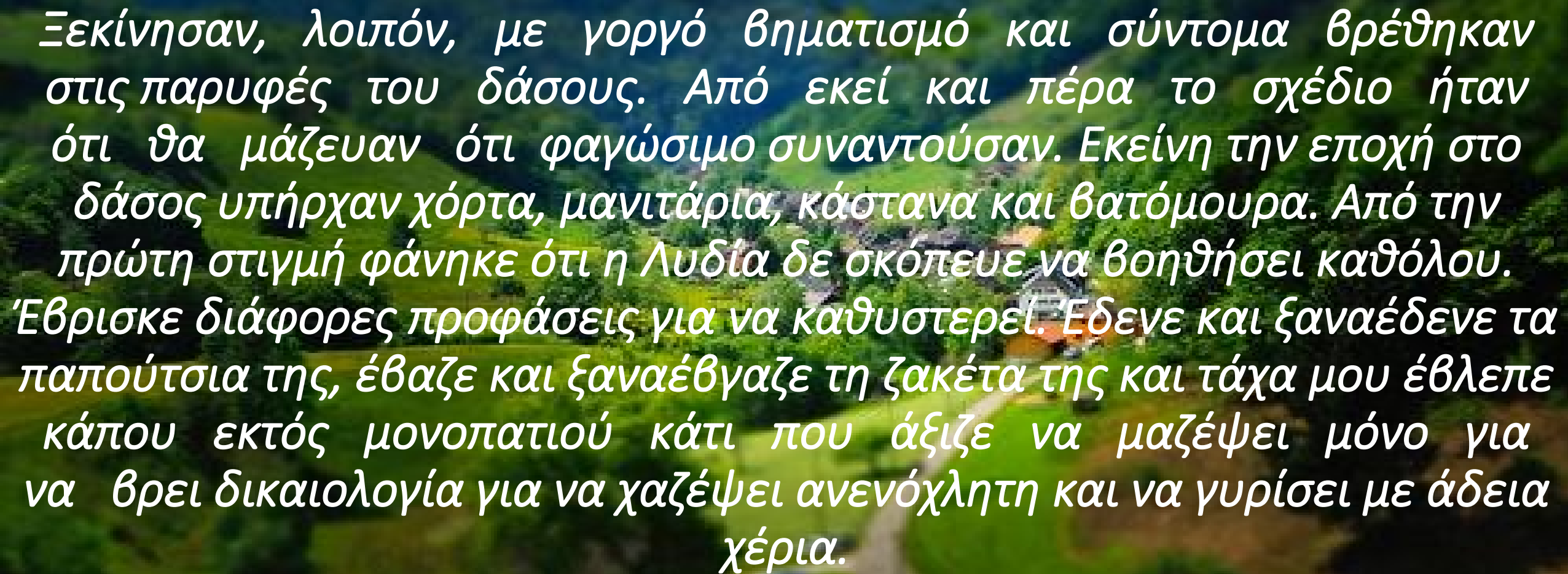
Μια φορά και έναν καιρό σε ένα γραφικό χωριό, στην ελληνική επαρχία, ζούσαν τέσσερα αδέρφια. Η Μυρτώ, η Μάγια, ο Μιχάλης και ο Μανώλης. Ένα σαββατοκύριακο είχαν κανονίσει με τον παππού τους να πάνε εκδρομή σε μία κυνηγετική καλύβα μέσα στο δάσος. Το κάθε παιδί είχε σε ένα σακίδιο πλάτης τα απαραίτητα και ένα ελαφρύ κολατσιό και σκόπευαν να δειπνήσουν με όσα μάζευαν στη διαδρομή.

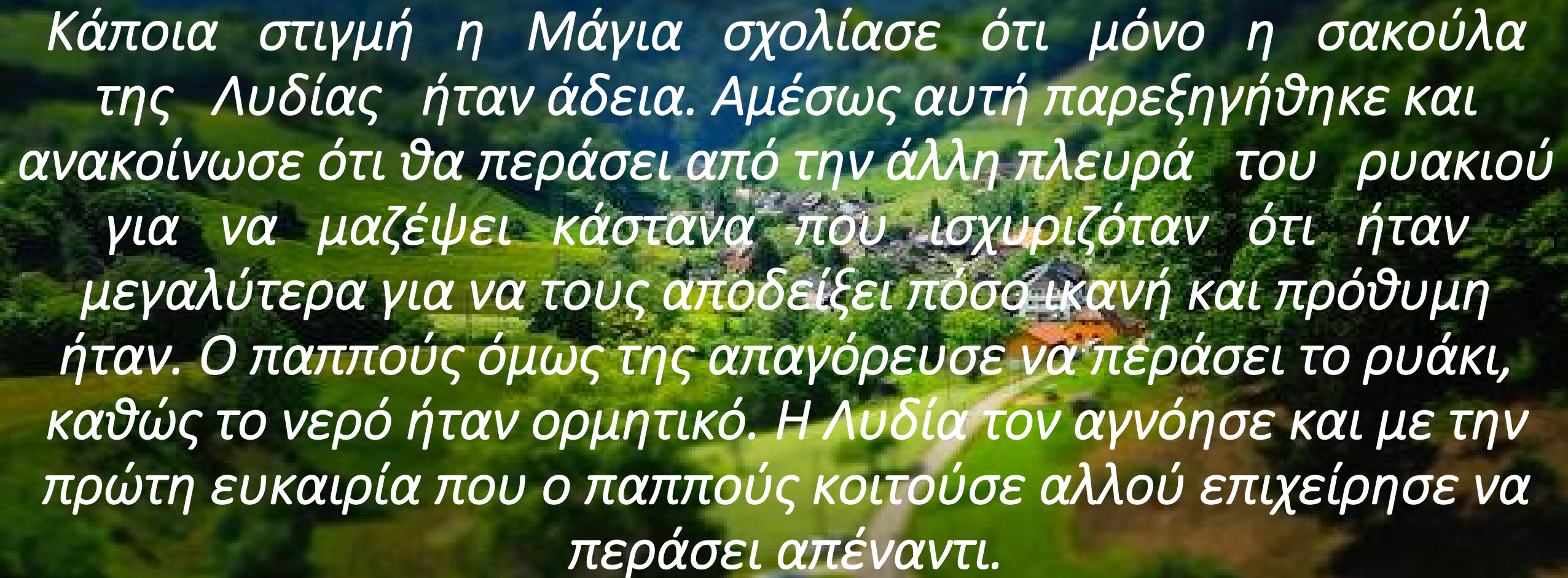
Τελευταία στιγμή έφτασε αλαφιασμένη μια θεία τους και τους παρακάλεσε να φιλοξενήσουν την κόρη της για το σαββατοκύριακο, γιατί είχε χτυπήσει ο άνδρας της το πόδι του και θα τον πήγαινε στο νοσοκομείο. Τα παιδιά από τη μία δεν ήθελαν να αναβάλλουν την εκδρομή τους, αλλά από την άλλη δίστασαν, διότι η ξαδέρφη τους η Λυδία ήταν πολύ κακομαθημένη. Αυτή όμως ενθουσιάστηκε με την ιδέα της εκδρομής και τους διαβεβαίωσε ότι θα τα καταφέρει.

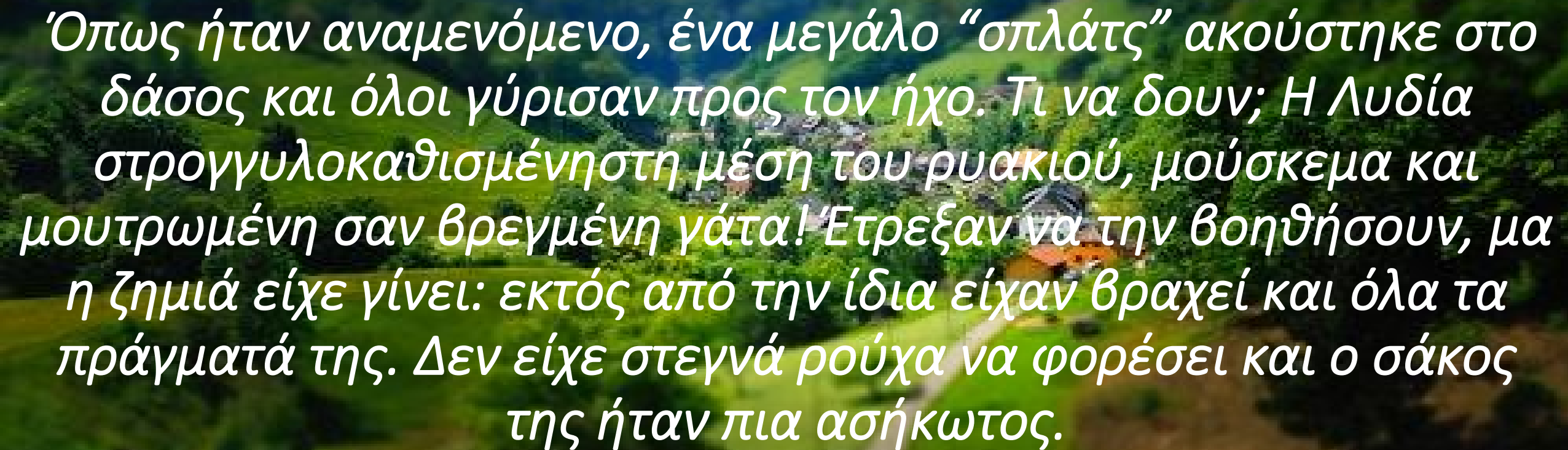
Έβγαλε από το σάκο που είχε φέρει μαζί της μόνο τα σχολικά βιβλία και ανακοίνωσε ότι είναι έτοιμη. Ο Μιχάλης που πρόλαβε να δει μέσα της πρότεινε να βγάλει και άλλα πράγματα, όπως τα καλλυντικά της και τα καλά της παπούτσια, γιατί θα ήταν πολύ βαρύς, μα η Λυδία επέμενε ότι μπορεί να τον κουβαλήσει.

A scenic view of a forest path with mountains in the background. The path is dirt and leads through a lush green forest. In the distance, there are blue mountains under a clear sky. The text is overlaid on the image in a white, serif font.

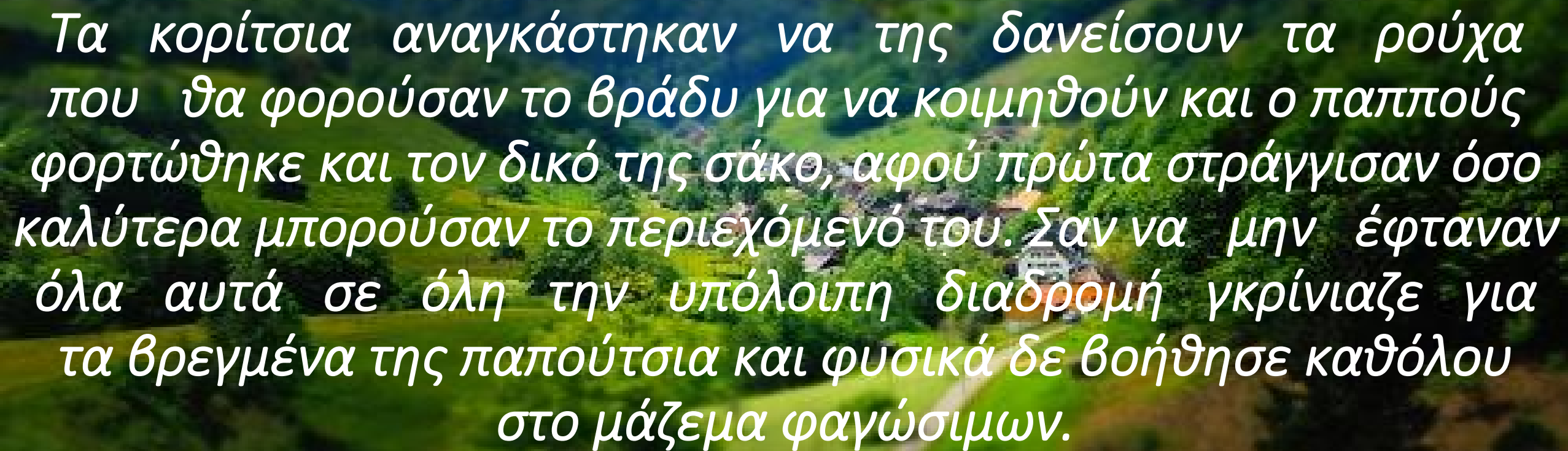
Ξεκίνησαν, λοιπόν, με γοργό βηματισμό και σύντομα βρέθηκαν στις παρυφές του δάσους. Από εκεί και πέρα το σχέδιο ήταν ότι θα μάζευαν ότι φαγώσιμο συναντούσαν. Εκείνη την εποχή στο δάσος υπήρχαν χόρτα,μανιτάρια, κάστανα και βατόμουρα. Από την πρώτη στιγμή φάνηκε ότι η Λυδία δε σκόπευε να βοηθήσει καθόλου. Έβρισκε διάφορες προφάσεις για να καθυστερεί. Έδενε και ξαναέδενε τα παπούτσια της, έβαζε και ξαναέβγαζε τη ζακέτα της και τάχα μου έβλεπε κάπου εκτός μονοπατιού κάτι που άξιζε να μαζέψει μόνο για να βρει δικαιολογία για να χαζέψει ανενόχλητη και να γυρίσει με άδεια χέρια.

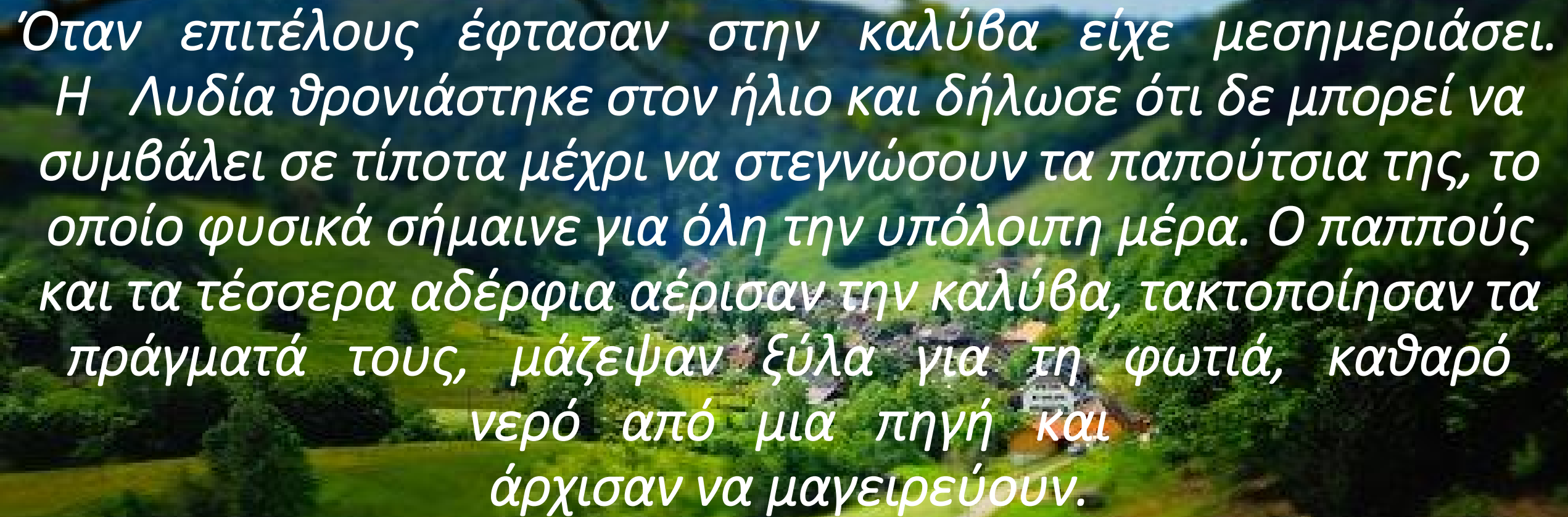
Κάποια στιγμή η Μάγια σχολίασε ότι μόνο η σακούλα της Λυδίας ήταν άδεια. Αμέσως αυτή παρεξηγήθηκε και ανακοίνωσε ότι θα περάσει από την άλλη πλευρά του ρυακιού για να μαζέψει κάστανα που ισχυριζόταν ότι ήταν μεγαλύτερα για να τους αποδείξει πόσο ικανή και πρόθυμη ήταν. Ο παππούς όμως της απαγόρευσε να περάσει το ρυάκι, καθώς το νερό ήταν ορμητικό. Η Λυδία τον αγνόησε και με την πρώτη ευκαιρία που ο παππούς κοιτούσε αλλού επιχείρησε να περάσει απέναντι.

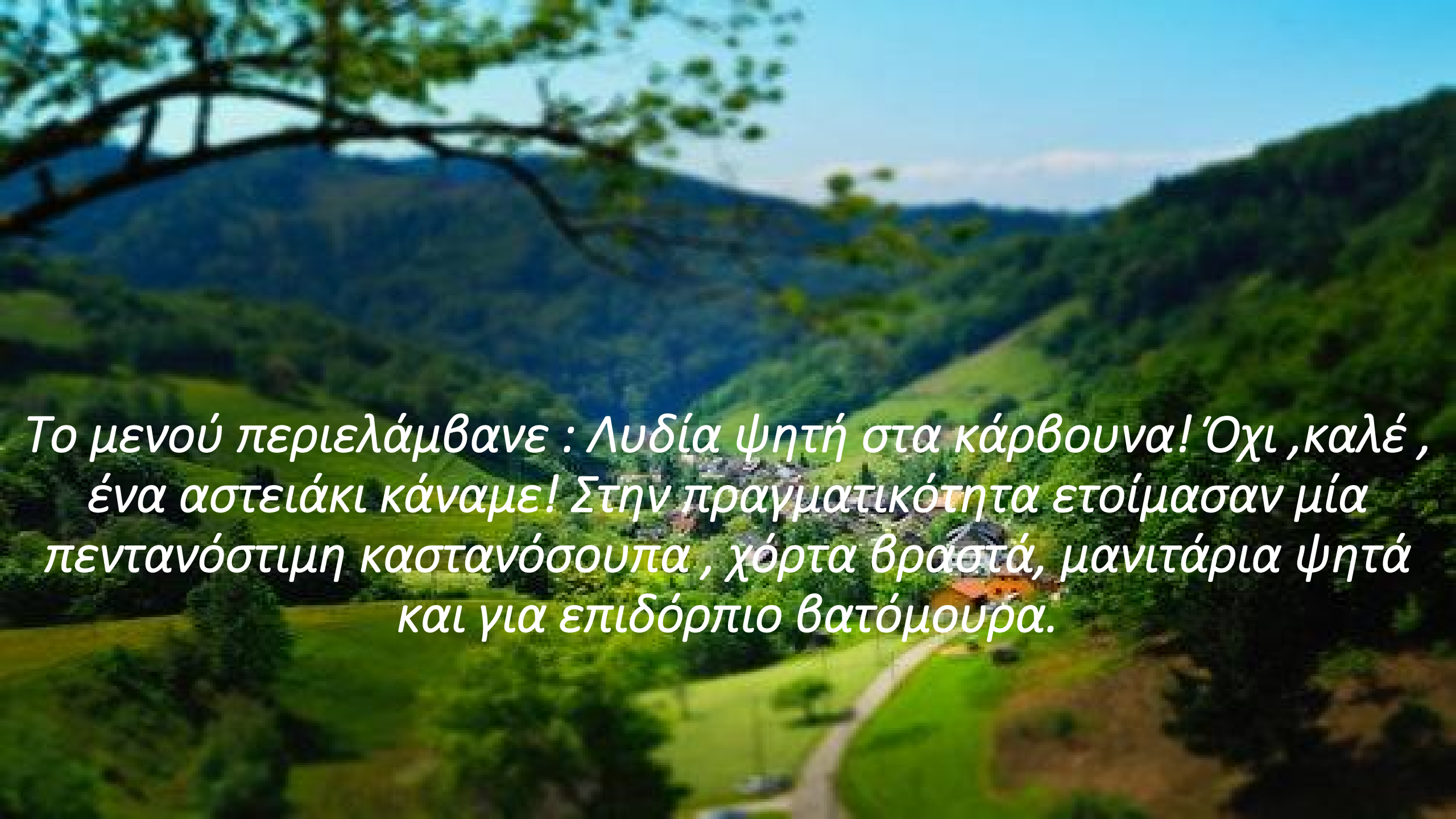
Όπως ήταν αναμενόμενο, ένα μεγάλο “σπλάτς” ακούστηκε στο δάσος και όλοι γύρισαν προς τον ήχο. Τι να δουν; Η Λυδία στρογγυλοκαθισμένη στη μέση του ρυακιού, μούσκεμα και μουτρωμένη σαν βρεγμένη γάτα! Έτρεξαν να την βοηθήσουν, μα η ζημιά είχε γίνει: εκτός από την ίδια είχαν βραχεί και όλα τα πράγματά της. Δεν είχε στεγνά ρούχα να φορέσει και ο σάκος της ήταν πια ασήκωτος.

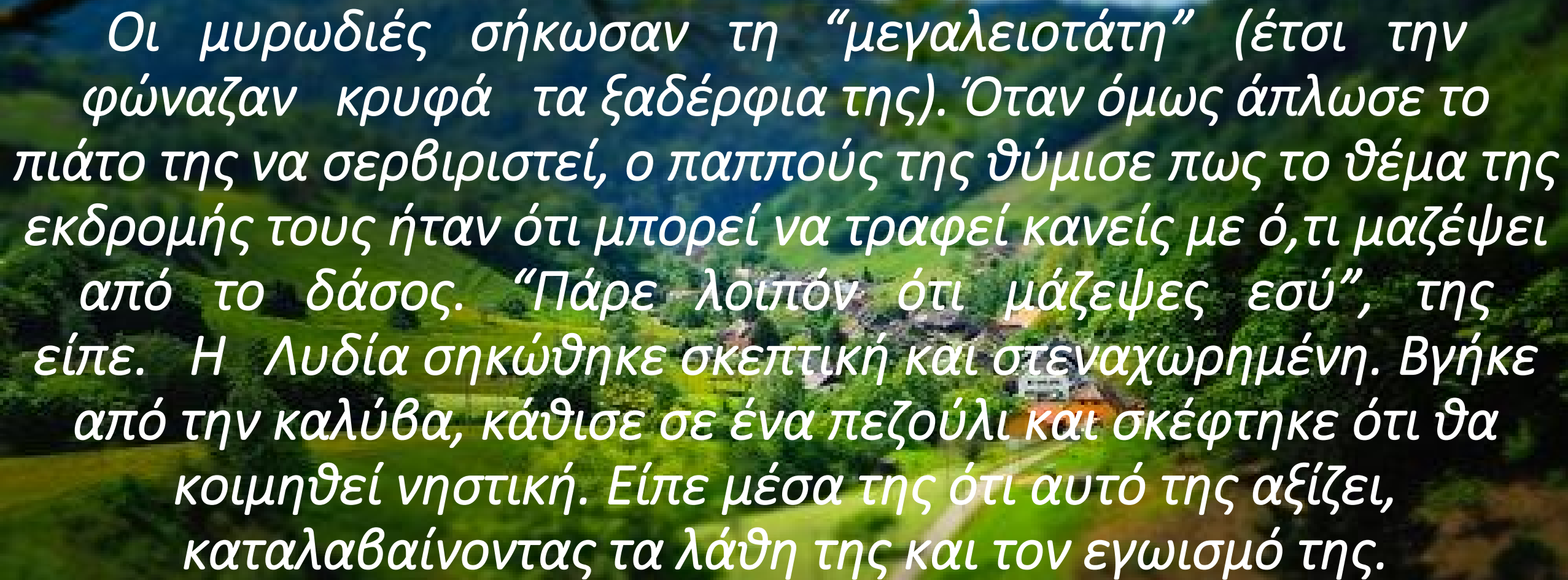
Τα κορίτσια αναγκάστηκαν να της δανείσουν τα ρούχα που θα φορούσαν το βράδυ για να κοιμηθούν και ο παππούς φορτώθηκε και τον δικό της σάκο, αφού πρώτα στράγγισαν όσο καλύτερα μπορούσαν το περιεχόμενό του. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά σε όλη την υπόλοιπη διαδρομή γκρίνιαζε για τα βρεγμένα της παπούτσια και φυσικά δε βοήθησε καθόλου στο μάζεμα φαγώσιμων.

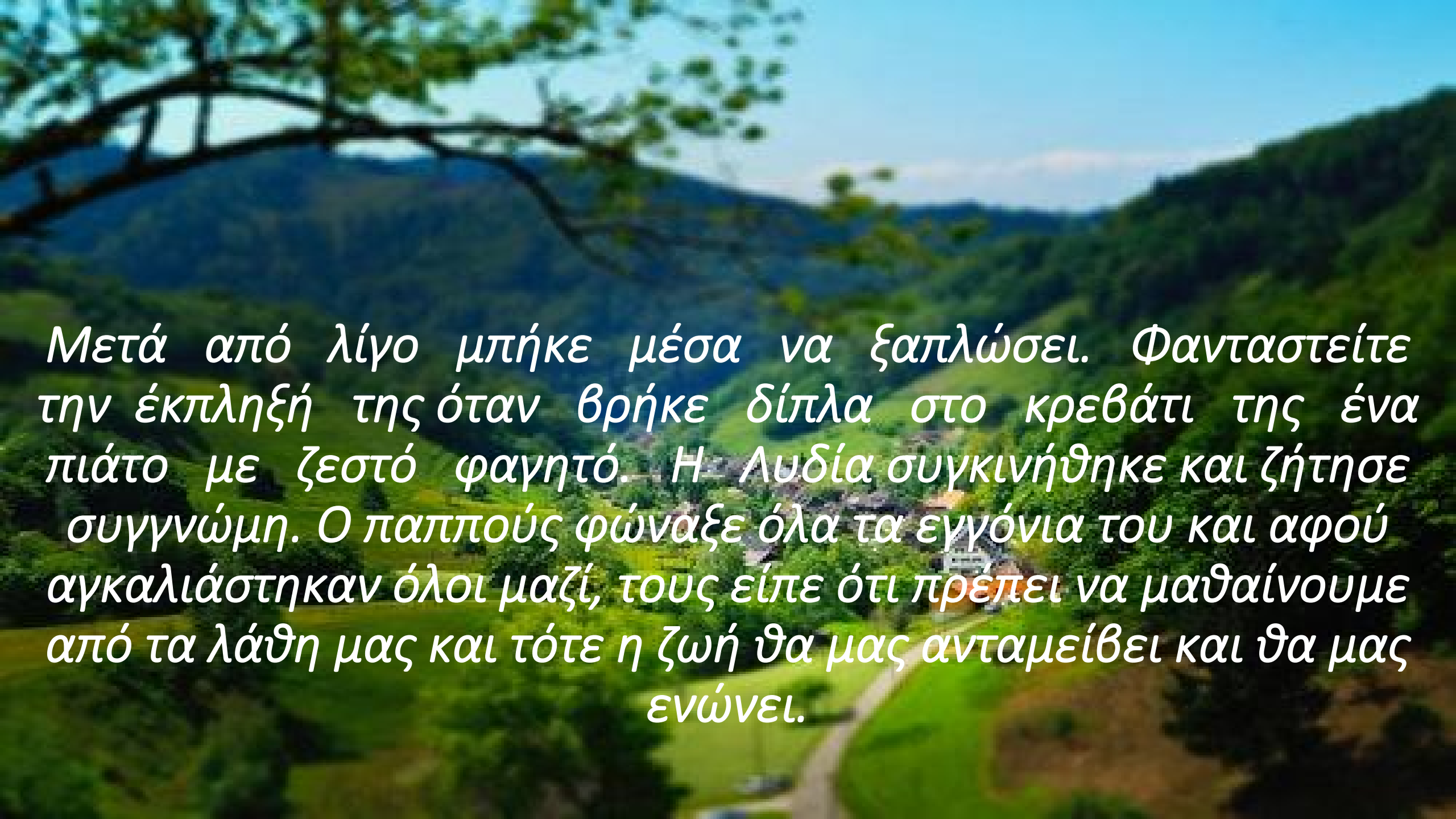
Όταν επιτέλους έφτασαν στην καλύβα είχε μεσημεριάσει.
Η Λυδία θρονιάστηκε στον ήλιο και δήλωσε ότι δε μπορεί να
συμβάλει σε τίποτα μέχρι να στεγνώσουν τα παπούτσια της, το
οποίο φυσικά σήμαινε για όλη την υπόλοιπη μέρα. Ο παππούς
και τα τέσσερα αδέρφια αέρισαν την καλύβα, τακτοποίησαν τα
πράγματά τους, μάζεψαν ξύλα για τη φωτιά, καθαρό
νερό από μια πηγή και
άρχισαν να μαγειρεύουν.

*Το μενού περιελάμβανε : Λυδία ψητή στα κάρβουνα! Όχι ,καλέ ,
ένα αστειάκι κάναμε! Στην πραγματικότητα ετοίμασαν μία
πεντανόστιμη καστανόσουπα , χόρτα βραστά,μανιτάρια ψητά
και για επιδόρπιο βατόμουρα.*

Οι μυρωδιές σήκωσαν τη “μεγαλειοτάτη” (έτσι την φώναζαν κρυφά τα ξαδέρφια της). Όταν όμως άπλωσε το πιάτο της να σερβιριστεί, ο παππούς της θύμισε πως το θέμα της εκδρομής τους ήταν ότι μπορεί να τραφεί κανείς με ό,τι μαζέψει από το δάσος. “Πάρε λοιπόν ότι μάζεψες εσύ”, της είπε. Η Λυδία σηκώθηκε σκεπτική και στεναχωρημένη. Βγήκε από την καλύβα, κάθισε σε ένα πεζούλι και σκέφτηκε ότι θα κοιμηθεί νηστική. Είπε μέσα της ότι αυτό της αξίζει, καταλαβαίνοντας τα λάθη της και τον εγωισμό της.

Μετά από λίγο μπήκε μέσα να ξαπλώσει. Φανταστείτε την έκπληξή της όταν βρήκε δίπλα στο κρεβάτι της ένα πιάτο με ζεστό φαγητό. Η Λυδία συγκινήθηκε και ζήτησε συγγνώμη. Ο παππούς φώναξε όλα τα εγγόνια του και αφού αγκαλιάστηκαν όλοι μαζί, τους είπε ότι πρέπει να μαθαίνουμε από τα λάθη μας και τότε η ζωή θα μας ανταμείβει και θα μας ενώνει.

A scenic view of a village nestled in a lush green valley, with rolling hills and a clear blue sky. The word 'ΤΕΛΟΣ' is overlaid in white text.

ΤΕΛΟΣ

*ΕΠΙΝΟΗΣΗ' Αποστολία, Αναστασία, Χριστίνα, Δανάη,
Λουίζα, Βασιλική, Ελισάβετ*

*Ζωγραφιές' Αποστολία, Βασιλική, Λουίζα, Αναστασία
, Χριστίνα, Δανάη, Ελισάβετ*

Συγγραφέας' Βασιλική

Συγγραφέας(power point)' Αποστολία

Οι σου πατρεις:

Αννα

Αννα

Βαρθολομαιο

Ναθαν

Ελισαβετ

Μαρια

Ισραηλ

Να σου ηω
μια παροικια;

Αυ σου πατρεις

σου

θα σου

ΣΚΑΣΤΕ! Η-
ΘΕΛΑ ΝΑ ΠΛΑΝΩ
ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ
ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΑ

ΣΠΑΙΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑΦΕΡΕΣ

ΤΙ
ΓΕΛΕΙΟ

ΤΟΣΟ
ΑΝΟΗΤΗ
ΕΙΣΑΙ ΠΙΑΣ

ΕΝΤΟΜΕΤΑ
ΕΥΛΥΔΙΑ ΣΟΥ
ΕΙΣΤΑΝ ΝΑ ΜΗΝ
ΠΙΑΣ ΑΓΙΟ ΕΥΕΙ